707/04

Den 4. oktober 2004 blev i sag nr. 62.586:

xxxxxxxxx xx xxxxx
xxxxxxxxx xxxx xxxxx
xxx xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Lærerstandens Brand-
forsikring G/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Lærerstandens Brandforsikring G/S, påstår ved sin advokat selskabet pligtig til at anerkende, at han har været udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at den tegnede ulykkesforsikring ikke dækker følgerne af et ulykkestilfælde, som er opstået under udøvelse af bjergbestigning.

Det fremgår af sagen, at klageren, der er øvet klatrer, den 16/8 2001 under en ferie på Bornholm sammen med en kammerat faldt ned fra en klippevæg, hvorved han pådrog sig brud på to ryghvirvler samt svær rygmarvsskade, hvilket har medført paraplegi med inkontinens. I politirapporten har klagerens kammerat redegjort for omstændighederne omkring ulykken således:

"Han forklarede, at tilskadekomne, C.I. [klageren], er en meget erfaren klatrer og instruktør i klubben Dansk Bjergklub, København, hvor de begge er medlemmer.

…

De gik fra Vang havn ved pieren mod syd langs den stenede kyst, hvor de omkring 300 meter inde valgte at klatre op ad de stejle klippevægge. Det foregik således, at C.I. som den mest erfarne klatrede først op og satte kiler ind i klippevæggens sprækker, hvor han var forbundet med tov via karabinhager til afhørte. De havde begge selebælter og klatresko på.

De var begge kravlet op ad en stejl klippevæg ca. 15 meter syd for uheldsstedet, hvor C.I. var forrest og sikrede kilerne, mens afhørte kom op bagefter. De havde uden problemer klatret de 20 – 25 meter op på klippevæggen, hvor de sikrede rebet deroppe, hvorefter de firede sig ned enkeltvis og fjernede kilerne undervejs nedad.

C.I. ville herefter prøve at klatre op ad den meget lodrette stejle klippevæg, som han tilsyneladende også havde gjort 2 år forinden på samme sted. Det var ikke meningen, at afhørte skulle klatre med derop. Han blev nede og sikrede C.I. ved at have fat i rebet op til ham. Afhørte havde rebet bundet i sit selebælte, således at han ved et træk i rebet skulle kunne stramme det, hvis C.I. skulle miste fodfæstet.

C.I. satte kiler i klippesprækken og klatrede opad. Han satte den første kile ca. 6 meter oppe og den næste ca. 7 meter oppe. Han klatrede videre og satte en kile ca. 10 meter oppe i en sprække, der kom lige efter en bredere sprække i klippevæggen. Han klatrede videre op og satte en kile i en højde af ca. 12-13 meter oppe, hvorefter han klatrede videre op og var i en højde af ca. 14 meter, da uheldet skete.

Afhørte hørte, at C.I. sagde 'pis' eller 'fuck' og så, at C.I. begyndte at falde ned. Det var sandsynligt, at C.I. skubbede sig ud fra klippen med fødderne, idet han så ikke ville skrabe mod klippevæggen. Afhørte strammede straks rebet, men den øverste kile, der skulle have standset faldet, gik åbenbart løs fra klippen og den næste også.

C.I. faldt fortsat og da afstanden mellem afhørte og de 2 nederste kiler var kortere end afstanden fra nr. 2 kile op til det sted, hvor C.I. faldt fra, kunne rebet ikke strammes og C.I. ramte stenene lidt foran afhørte, hvor han trillede ca. 1 meter længere ned ad stenene. Han lå på ryggen med hovedet mod syd."

Selskabet har i skrivelse af 24/11 2003 til nævnet afvist at yde dækning for ulykkestilfældet således:

"Det er vores opfattelse, at klatringen op ad den 20-25 meter høje klippevæg kan sidestilles med bjergbestigning. Her lægger vi især vægt på at vores medlem benyttede særligt klatreudstyr, herunder klatresko, sikringssele, kiler, karabinhager og frigøringsværktøj. Vi lægger endvidere vægt på, at vores medlem selv - undervejs - skulle sørge for egen sikring, altså sætte kiler og karabinhager fast i klippevæggen.

Denne aktivitet må karakteriseres som bjergbestigning, uanset at det var en klippe og ikke et egentlig bjerg, vores medlem ville bestige."

Klagerens advokat har i skrivelse af 9/2 2004 til nævnet gjort gældende, dels at den udførte aktivitet ikke er undtaget i forsikringsbetingelsernes dækningsomfang, dels at den udførte aktivitet ikke kan sidestilles med bjergbestigning, idet der er tale om to væsentligt forskellige aktiviteter med væsentligt forskellige risikomomenter. I relation til rækkevidden af forsikringsbetingelsernes undtagelsesbestemmelser anfører klagerens advokat bl.a.:

"I pkt. 6.30 er angivet en række aktiviteter betegnet som 'farlig sport', i forbindelse med hvilke aktiviteter ulykker således ikke dækkes.

Det fremgår **ikke**, at klatring eller bjergklatring er undtaget fra policens dækning.

Derimod fremgår det, at al **professionel sport, boksning, dykning og bjergbestigning samt faldskærmsudspring og drage- og svæveflyvning ikke dækkes.**

Videre fremgår det, at ulykkestilfælde i forbindelse med karate og **lignende kampsport** ikke dækkes.

Policens betingelser er affattede af indklagede, og det er således indklagedes risiko, at klatring, herunder bjergklatring ikke er indeholdt i policen og forståelsesmæssigt ikke kan indfortolkes i nogen af de øvrige angivne aktiviteter undtaget fra dækning.

I denne forbindelse kan i øvrigt henvises til Nævnets kendelse i sag nr. 48.146 (sagen omhandler ikke eksakt den samme problematik), hvori det side 2, 4. afsnit fremgår, at indklagede selskab i denne sag havde undtaget såvel 'bjergbestigning' som 'bjergklatring'. Dette må ses som klar indikation for, at det i forsikringsbranchen ikke er opfattelsen, at bjergbestigning og bjergklatring er aktiviteter der forståelsesmæssigt kan sidestilles.

Vedrørende fortolkning af policen i nærværende sag fremgår det om kampsport, at karate og lignende kampsport er undtaget. En tilsvarende bestemmelse vedrørende bjergbestigning 'og lignende aktiviteter' kunne således have været indføjet i policen, hvorved der måske kunne være grundlag for at afvise skader opstået i forbindelse med klatring ved en udvidende fortolkning af policen.

En sådan bestemmelse er imidlertid ikke indeholdt i policen.

Indklagedes argumenter om, at fordi klager anvendte klatreudstyr, 'flytter på ingen måde' aktiviteten fra klatring til bjergbestigning. Der er fortsat tale om væsensforskellige aktiviteter og risici.

Tænkes argumentationen videre ville dette føre til, at var klager klatret op ad klippevæggen uden særligt udstyr og herefter faldet ned, var der ikke tale om en undtaget skade - eller var der anvendt særligt udstyr ved klatring på (indendørs) klatrevæg (med egen sikring) og i forbindelse hermed sket en ulykke, ville der være tale om en undtaget skade."

Hertil svarer selskabet i skrivelse af 17/2 2004 til nævnet:

"Bjergbestigning indeholder typisk fjeldvandring og klatring på klippe, sne eller is. Der kræves specielt udstyr som bolte, sikringer, reb (samt isøkse og klatrejern 'steigeisen' ved klatring på is og sne.)

Klatring indgår altså som et led i bestigningen af et bjerg. Efter vores opfattelse er det derfor underordnet, om aktiviteten udøves på et 'rigtigt' bjerg eller – som her – på en klippevæg på Bornholm.

For os at se er aktiviteten og risikoen den samme, uanset om faldet sker efter de første 14 meter under bestigningen af klippe eller af et bjerg."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**5.00 Hvad dækker forsikringen**

Forsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en tilfældig af den forsikredes vilje uafhængig pludselig udefra kommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af dette til følge.

…

6.00 Forsikringen dækker ikke

…

6.30 Farlig sport

Forsikringen dækker ikke:

Følger af ulykkestilfælde opstået under udøvelse af:

Professionel sport

Boksning

Karate og lignende kampsport

Dykning

Bjergbestigning

Faldskærmsudspring

Drage- og svæveflyvning

Motorløb – dog dækkes under lovligt afholdte orienterings,- præcisions- og økonomiløb og rallies, der afholdes i Danmark uden for bane eller andet afspærret område."

Nævnet udtaler:

Klatringen op ad den stejle klippevæg foregik under anvendelse af sædvanligt bjergbestigningsudstyr og under forhold, der også i øvrigt ganske må sidestilles med forholdene under en bjergbestigning. I hvert fald på denne baggrund finder nævnet, at ulykkestilfældet er omfattet af dækningsundtagelsen vedrørende farlig sport i forsikringsbetingelserne punkt 6.30.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand